

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 2 Pv 595/15/1102-1
EEČ: 2-9-1-2017

Bratislava II 04.01.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: šírenie poplašnej správy podľa § 361 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno e Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 3066/8 XXXXX, Slovensko

povolanie: nezamestnaný

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: šírenie poplašnej správy podľa § 361 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 04.08. 2015 v čase okolo 21,40h v Bratislave na Ivánskej ceste 16 v nákupnom centre Avion oznámil službukonajúcemu pracovníkovi SBS XXXXX, že na presne neurčenom mieste v nákupnom centre sa nachádza nástražný výbušný systém- čo malo za následok vyhlásenie poplachu a evakuáciu nákupného centra

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ Trnávka OR PZ XXXXX II vedie pod ČVS: ORP-1907/TK-B2-2015 trestné stíhanie proti XXXXX (ďalej aj ako „obvinený“) pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Dňa 22.11.2016 predložil poverený príslušník PZ príslušný vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ktorého preskúmaním som dospel k záveru, že je dôvodný.

Pri hodnotení dôvodnosti uvedeného návrhu som sa primárne zamerlal na to, či vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že skutok popísaný vo výroku uznesenia sa stal, naplňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty vyššie označeného trestného činu, a či z vykonaných dôkazov vyplýva dostatočne odôvodnený záver, že tohto skutku sa dopustil práve obvinený XXXXX. Zhodnotením vykonaných dôkazov podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku som spoľahlivo dospel k takémuto záveru. Vo vzťahu ku skutku, ktorý je uvedený v tomto uznesení konštatujem, že vykonaným dokazovaním sa podarilo preukázať, že skutok naplňa výlučne zákonné znaky prečinu Šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1 Trestného zákona.

Zo spáchania vyššie označených skutkov je obvinený usvedčovaný výpoveďou svedkyne XXXXX a listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Obvinený XXXXX (ďalej aj ako „obvinený“) (č.l.7-8) sa vo svojej výpovedi k spáchaniu trestného činu priznal a uviedol, že bombu v nákupnom centre nahlásil v stave úzkosti preto, lebo sa bál ísť domov.

Svedkyňa XXXXX vo výpovedi uviedla, že je matkou obvineného, pričom poukázala na to, že obvinený trpí od malička mentálnou retardáciou o čom má aj množstvo lekársnych potvrdení. V minulosti už fiktívnu bombu nahlásil.

V priebehu prípravného konania vznikli závažné pochybnosti o duševnom stave obvineného v čase spáchania skutku. Z uvedené dôvodu, na základe príkazu sudcu Okresného súdu XXXXX II na skúmanie duševného stavu obvineného (č.l. 25), boli uznesením vyšetrovateľa (č.l. 26-27) pribratí do konania dvaja znalci z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria.

Z písomného znaleckého posudku vypracovaného XXXXX a XXXXX (č.l. 29-39) vyplynulo, že obvinený v čase spáchania skutku a aj v súčasnosti trpí mentálnou retardáciou stredne ťažkého stupňa s poruchami správania. Taktiež znalci uviedli, že na základe uvedenej diagnózy obvinený v čase spáchania trestného činu mal rozpoznávacie schopnosti výrazne znížené a ovládacie schopnosti úplne vymiznuté. Znalci navrhujú ambulantné psychiatrické liečenie.

Podľa § 23 Trestného zákona *kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.*

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že základnou podmienkou trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin je prítomnosť páchatela v čase činu. Vo všeobecnej časti Trestného zákona je definovaná neprítomnosť ako jedna z okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť. Neprítomnosť je stav v čase spáchania činu, v ktorom páchatel pre duševnú poruchu, ktorá je prítomná v čase spáchania trestného činu, nie je schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania alebo takého konanie ovládať.

Otázka nepríčetnosti je otázka právna; jej posúdenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní na základe skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov (R 17/1979).

Vyhodnotením zadovážených dôkazov, a to najmä výsledkov znaleckého dokazovania s prihliadnutím na obsah výpovede obvineného, ako i s prihliadnutím na výpovede ostatných svedkov, som dospel k záveru, že obvinený bol v čase spáchania skutku nepríčetný, nakoľko trpel duševnou poruchou, ktorá mala za následok úplné vymiznutie nielen jeho rozpoznávacích, ale i ovládacích zložiek. Zohľadnením vyššie uvedeného bolo nutné dospieť k záveru, že obvinený v čase spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto uznesenia nebol trestne zodpovedný za jeho spáchanie.

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku *prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.*

Vzhľadom k vyššie uvedenému som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Boris Brenčíč
prokurátor